

Комашня

П'єр-Жан Беранже

Гомін ходить муравлиськом,
Чути мову запальну,
Сам король з двором і військом
Вирушає на війну.
Адвокат своїм звичаєм
Робить жести замашні:
"Всіх підгорнем, подолаєм —
Честь і слава комашні!"

Військо йде — курить шляхами
І вбачає у шпилі
Сміттяні вали і брами,
Трав'яної табір тлі.
І король говорить: "Діти,
З нами бог! У цій борні
Мужність маємо явити —
Честь і слава комашні!"

Тля ж своїх веде героїв,
Молиться своїм богам,
Гомін, крики, свист набоїв,
Скільки сліз і крові там!
Бідній тлі, богам неправим
Надійшли останні дні.
Варварам ганьба кривавим,
Честь і слава комашні!

Бюлетені королівські
Цю криваву смертну путь,
Ті розправи хатні свійські
Битвою гігантів звуть.
"Ми побили. Що ж тепер нам?
Докорчовувати пні!
Скільки ґрунту, скільки зерна!.
Честь і слава комашні!"

Ставлять арку тріумфальну —

Знак, що впень побита тля,
Ввозять зброю вогнепальну,
Славлять бога й короля.
Піндар сам золотоустий
Строчить оди голосні —
Комашні все те до густу,-
Честь і слава комашні!

На легкім крилі уяви
Вгору зноситься піїт:
"Хто зажив такої слави? —
Комашні належить світ!
Геть же сумнів недоречний,
В висі неба світляні
Нас провадить шлях безпечний...
Честь і слава комашні!"

Та поки співець чванливий
Героїчних прагнув діл,
Пролились над царством зливи,
Що вчинив смиренний віл.
Бард, король і всі піддані
Смерть зустріли десь на дні.
Царство все — гидка ковбаня...
Честь і слава комашні!